

దేవారి కర్తవ్యములు

శ్లో 715

ఓంకార
శ్రీరస్తు
శ్రీలక్ష్మీనారాయణాయనమః

శ్రీ హరి కీర్తనములు

Slno 715
1237 98

14 JUL 1977

గోదావరిజిల్లా తణుకు బోర్డు హైస్కూలు
సహాయోపాధ్యాయుండగు
దుడ్డు సర్వేశ్వరకవిచే
విరచితంబయి

శ్రీమామిడూరుకాపురస్తులు చిక్కల వేంకటకృష్ణయ్యగారి
విత్రసహాయంబున

కాకినాడ శ్రీ కమలాముద్రాక్షరశాలయందు ముద్రింపబడి
గ్రంథకర్తగారిచే ప్రకటింపబడియె

మొదటిమాన్యు 500

1922

కాపీరైట్.

వెల రు 0—1—0

ఓంకర్మ
 శ్రీరఘు
 శ్రీలక్ష్మీనారాయణాయనమః
 శ్రీహరి కీర్తనములు

౪౬

గోదావరిజిల్లా తణుకు బోర్డుహైస్కూలు
 నహాయోపాధ్యాయుండగు
 బుద్ధునరేష్వరకవిచే
 విరచితంబయి

శ్రీమామిహారు కావ్యరస్తులు చిక్కాబ పేంకటకృష్ణయ్యగారి
 వద్ద నహాయంబున

కాకినాడ శ్రీ కమలాముద్రాక్షరశాలయందు ముద్రింపబడి
 గ్రంథకర్తగారిచే ప్రకటింపబడియె

ముద్రణము 500

1922

విజ్ఞాపనము.

శ్లో॥ అగ్రాశ్చిత్తయన్తమం॥ యేజనాఃపర్యపాసితే॥
తేమాంసత్యాభియన్తగాం॥ యోగక్షేమంవిహామ్యహమ్॥
శ్లో॥ మద్గనాభవమాద్భ్యుత్॥ మద్యాకీమాంసమనుక్తుః॥
మాషేక్షైచ్యసియన్త్యైవ॥ మాత్మానంమత్పరాయణః॥

భగవద్గతః.

అయి భగవద్వాక్యమును నమ్మి తదనుసారముగ భగవద్భక్తిపరాయణునియై కాలుగారు సాక్షాత్తులగు భక్తులగు నానేర్చిన కీర్తనంబు లిందుకయివశ్యమగునెడఁ గృతార్థుడగుచుననియెంచి వీనిని గ్రహించుటకుత్సహించితి. ఇదివఱకు బెద్దలుచెప్పిన భజనకీర్తనముల వరుసలను తదితరకీర్తనముల వరుసలనుననుసరించి వీనిని వ్రాసితిని గావనెల్లగు వానిగానముచేసి సంతసించుదురుగాత-

ఇట్లు
శ్రీహరిదాసుడు,
దత్తు సర్వేశ్వరకవి.

పోషకప్రస్తావము

కం॥ శ్రీనాథగారియిది శేవారినిదల చుచుండు శిష్యులముద్రలో
నావిష్టుఁడనువానియై యుమావేంకటేశ్వరస్వామిహితభముల్॥
కం॥ ధరమానియిచ్చెను బరహునిచిక్కలఁదలననకిశోమై
సరినునుచుఁదలఁచుచున్నారాని గాదభిప్రాయతెచ్చెన్॥
కం॥ గురుతిరస్కరింపఁబడియింపరమార్గంబుం తనీవివరముఁదలం
బరంగనానియె మత్కృతహోర్తనములనుసచ్చనంగఁగఁసెనన్॥

ఇట్లు
మహాభీముడు,
దత్తు సర్వేశ్వరకవి.

ఓంకర్తవ్యం

అగ్రము.

శ్రీలక్ష్మీనారాయణాయనమః

శ్రీహరి కీర్తనములు

ఉ॥ శ్రీమనువాణి గోయిను ♦ చిత్తములోపల నెక్కిమూర్తులన్ ।
 బిరుదులన్నియుచూడొద్రావల ♦ పంజరం నడచుచు వచ్చెను
 పంజరును నొక్కటివచ్చెను ♦ పంజరంబును నొక్కటివచ్చెను ।
 రామ పంజరంబు గలుగి ♦ హరి ముఖంబున చూచుచున్నాడు ॥

నామములను ॥ మోక్షమునకును దీనిని పఠించి సేవా ॥

యోగమునకును దీనిని పఠించి సేవా ॥

జనమయమును ముట్టించి ॥ హరిమాయ ॥

కం॥ పరమూరితరతిగాలము

పరమేశ్వరపులకెత్తుచు తెచ్చుచుమున్

నీరకంబునకును

పురుషార్థముగవచ్చును మొక్కడనెప్పుడన్

కం॥ క్రిందనుకుశాశ్వితునకు

నాకొగోరక్షకునకు నవ్యయునకు ము

ల్లొకాధిపతికి భక్త

నీకాశ్వితుపాదునకును నీశేకునకున్

౩॥ అర్చనముగ శేషపైడు కీర్తనముల క్రమంబెట్టిదనిన.

వినాయకప్రార్థన.

స్తోత్రము—హిందూస్థానికాఢి రాగము—చాపుతాళము

పల్లవి: వినతిజేసెదను వినాయకానిను । కొనియాడుదునో ।

గ వినాయక॥ వినతి॥

అను॥ మనమునదలచిన । మందిరపులను । కొనసాగింపుము

కూర్చుకోడు॥ వినతి॥

(1) గజాసనానిను । గరములాప్పగిను । గణికపూజలను । గావించెదన
య॥ అజాచిదేవతల్లెవారలచే । భజనంబుగొను । భక్తన
రచక॥ వినతి॥

(2) మోదకహస్తా । మోదమునోడును । నాదహాజలను నంకుదేవి॥
శేవ నీరా । నాదమునీకే గాదయి । మెండుగ దయం
మహు॥ వినతి॥

(3) సుఖపాణింకొమ్మలే ఒక । సుఖంబు పూజకొని । మె
ళుకొమ్మ । సుఖంబు । స్థలము చీకతోడు వినతి॥

(4) పరివ్రతంబు । పరివ్రతంబు । సర్వైవరంబు । సర్వములకి ।
శ్రీ గణపతిని నమస్కరింప । నిర్వహింపయుడు । శిష్యులహ
ను ॥ వినతి॥

సామ్యప్రార్థన.

(2) రత్నము — గణపతి — చాపుతాళం.

‘పరివ్రతమోమకుజ’ వలె.

పల్లవి॥ వందనమోతల్లి । భారతీమాత॥ వంద॥

అను॥ ఇందువదనరొ నాదుమనమున । పొందుమీరగనిల్చి

యా । సంగమింపుకీర్తనలపెం । పొంగగనుబల్కింపు

(4) పుస్తకము—కాగితము—అపి తాళము

[నాట్యము అంగుళియలెను]

పల్లవి॥ ఏమన నేనెంతరా శేషివ యోమనివర్ణింతుగా నీమహి
మావీమ

అనుప॥ నామింత్తనము నల్పజన్మమే । యీమహిలోపల ।
సారకమనిని నేను॥

1) మాదా చేశనీ మహి నలయించుదు. మాయకు వెలియై । మనలు
చుండునిచ్చెవని॥

2) సర్వగుణముల సాగరములోంచి- సర్వముచకుమేల్- సాక్షి
కలగలము॥

అదమన్య - అంతయు - అది నేనెవ్వరు - అలక మందు
। నేను॥

3) అది నేనెవ్వరు - మా వామము - కను - సు - కను॥ సర్వోద్యమ

(5) పుస్తకము—కాగితము—అపి తాళము

పల్లవి॥ ఏమన నేనెంతరా శేషివ యోమనివర్ణింతుగా నీమహి
మావీమ

(1) పనివడి గూఢము మనమువెంట - కొలు నడిచి - కొలచుజొచ్చి
అనలముగ్నిక్రేమ- నవాబుకొని చు దలనాద్యం బాడెద
వారీయేమని॥

(2) చానలు ప్తులుగట్టనబెట్టి జూకములాడ శేష మంచ- యానలసీర
లగొనుచును వృక్షం బారోవాణమొనరించెదవారీయే॥

(3) ఏమొకొండకననుచును మదిలో - నెంచుచుసూరకయుండగ నీ

వేమీవనితలవెంటను దిరుగుటయెట్లులనైతిరనియోగదముః
యేను॥

(4) ఏమోచెప్పితిసమనోనకను నీ వింక ననుకుదురుకుగలిగి సామగా
నలాలానత్పీర్తిని జగుమీనశ్వేశ్వరమతపాదోయేమని॥

(6) కీర్తన — హింధూస్థాని తోడిరాగం — ఆదితాళము
పల్లవి॥ ఈశ్వర పరమేశ్వర జగ । దీశ్వర నశ్వేశ్వర । తాత్పరం
బగుమోక్షవదని । సంతనంబున నిన్యర॥ ఈశ్వర॥

(1) జగములెల్లను వట్టివనుచు - నశ్వము పరబ్రహ్మమనుచు - విగమ
గూప - నిక్కముగనే - నమ్మియుంజివిజ్ఞానం - ఈశ్వర॥

(2) నిగమనీ - పాదములే - నెమ్మది నేనమ్మి తి॥ పరమపురుష
గృహరి - కరణజ్ఞాన - కేవిరా । శ్వర॥

(3) కి॥ గుండవు - అగ రాశ్వర - శ్వేశ్వరనిష్ఠుర - అవ్య
గుండు । మోక్షవదని । ఆధార పాదములు ॥ ఈశ్వర

(4) వగనిగుండు - కరివరక - శిరుణ నాన । మారిపాద । శిరుయగుండు శ్వ
శిరుతవరము లిప్పుడు జోవర ॥ ఈశ్వర

(7) కీర్తన — పున్నాగ - చాపు, పాము
పల్లవి॥ ఎనోమునోచితినో - పరామ ॥ నీ గమీనుగాన
నైతినేరామ ॥ శేనిపోనినము . నిన్దింబ । శేని
వానిశేసెనోరామ - రానులేనోము ।

(1) యేనా । పోచేసిన నగ్ర పమో । యీనాడిల్లి దీర్చనమ్యోతా
నికోర్కియా । కైకయచగుండు - కాననైతిసోరామ - రామ॥
యేనోము॥

(2) కాననంబుదారి । గానకయే - కష్టముపాలైతినో - రామ॥ యే
నడుపదునాలుగేడులు బోవునో । యేనాచునీమోము । నే

నుజుచెదనో! యేనోము!

(3) పట్టభిషేకము - గట్టుదమనుకొని - యిట్టులబంపనయ్యె - రామ
ఎట్టివారుగూడ ఈస్థితములు తుదనెట్టరానోహని . నలుగలే
రు . రామ ॥ యేనోము ॥

(4) విడచు చునిన్నిట్లు! పుడమినికేనెటు ! గడియైనయందుదునో -
రామ ॥ ఇదుములబసితిని - న్నెప్పుడునర్వేశ్వరు - మగాంచు
చుందునుశ్రీరామ . రామ! యేనోము!

(8) కీర్తన—మోహనరాగం—ఆది తాళము.

పల్లవి! రాధాకృష్ణారావేరశ్రీనాథావేరమేమిరా! రాధాకృష్ణ
అనుప! మాధవయనుచుడను . మాటునేచేస - మాటాడవు
కోరిమనామీదగాను! బాధలతోలగింపమంట! రాధా

(1) శక్తికొంది సీసేన, ద్యుక్తముగ జేయుచుండ . భక్తిమెచ్చనా
యెటులా భక్తవస్త్రియిండు నాకున్ ॥ రాధా ॥

(2) కరిమొసంగుంతము . కరిమిబోవలేదె! కరిణన్నమాత్రా
నవిలీ! పడునకు సామ్రాజ్యమివో! రాధా ॥

(3) ఇంతవాడవనుచునికొరవ్వ శయ్యెననలుగనైతి . పంతుననర్వే
శనుత! నుంతైనదయజూపింతు! రాధా ॥

(9) కీర్తన—తోడి—ఆది తాళము.

పల్లవి! తెలియదురా! నీహహిమ తెలియదురా . నీలీలాయేకి
కిని! తెలియేమియను! తెలి!

అనుప! తెలిసినదనుచును ! తెన్నునుబట్టక . తిరిగెడువారల .
తీరుననుండనురా ॥ తెలి!

(1) జనముల్గువిలో! నల్పేడుపనులెల్ల . స్వప్నపుబనులకు - నరి
యయియండెరా! మనమునదలచినమంచిపనుల వెల్ల - మఱియొ

కలియన | మామచునుండురా | తెలి||

(3) చూచుచుండగనే | చూచినదెల్లను సూర్యగునశంపక - సుక్తిక్ర-
చునుండురా | కాచుదమన ప్రతి | కారమునల్లుచు కాలుచెడ
యమును- గాంచుచునుండురా | తెలి||

(4) గడియలోపల నే | కార్యముగల్గునా | కాంచగలేరన | కల్లుగాదురా
గడియగడియని- గాంచుచు కాలము | గడిపెడువాడేమనమ
తిగదరా | తెలి||

(5) మేడలుగట్టచు- మెలగెదమనినను | మేదినిసర్వము - మిథ్యయగు
నురా | తోడనురావని- తొలుత నెఱుంగెడు | బోడయెరప్పక |
మోక్షమునొందు రా | తెలియ-

(6) ఎఱుంగనుకేమియ | నెఱుకన్ సగినా | యీప్రపంచములదీర్చినీవేగగ
రా | పరిమమనర్పే శ్వరకవినుతపద | భక్తి నొనగెన | కరుణ
నుగావరా | తెలియ ||

(10) శ్రీరత్న—హిందూస్థానీతోడి—ఆత్మతాళం

“హారతి-రమి నాయక” వరె

ప | నమ్మియుంటిబోవరా | కొత్తి | తమ్మికంటిదేవరనను |
నమ్మి||

(1) వేడిలిపలుమారు నే | నేకేడుజగముల నీ | జోస్తే సదృశుడవని
మదినిన్ను | నమ్మి||

(2) ఆదిత్యదేవునియం | దలరుచునీవుండులే - గాఢపుమేదిని - గ్రామ
దువంతలు | నమ్మి||

(3) త్రోత్తిస్వరూపంబుతో | సర్వభూతంబులందుండు నీ | కిరివీలాసం
బు | లేతావుననుండు | నమ్మి||

(4) రేవెల్లుశక్తిలోమాలో- భువి- యీవాయువు నీరములో- యీవేడి

వేలుంగు యాయగ్ని భువిసాక్షి నమ్మి

(8) కలుములచెలియంటు నీ కలరూపుదెల్పెడు వా . క్కులనల్లువర
మడ్డు- కులజవిసురపదానమ్మి

(11) కీర్తన—బిలహరి—చావుతాళం

పల్లవి పన్నగశయన నీ / పాలుపడితిరా / విన్నపమాలించి /
వెతదీర్చవేరా (9) విన్నపమాలించి / వేగబోవుము
రానన్న

అనువి అన్ని నాల్గు నే ననుచు జేసితిరా వెన్నుడనిన్నెట్లు
నేడుకొందునురానన్న

(1) నన్నుగన్నత గిరి నాపాలిదేవయా- పన్నరక్షక ప్రి-పన్నుడనా
చు . ప్రిన్నొన్నొరీతుల- నెన్నచుచుండు . మిన్నగయుం
ట - వేగ బోర వెరానన్న

(2) కీర్తనమును ? లా- కీర్తనమును - చాలగనమ్మితి - నేలికపం
చును- పాలితి లోక పావనచరిత- శ్రీహరిస్తవాల సేవకు
డ రానన్న

(3) ఇహమునసేకం గు నెక్కు పవారలేడు- మహిమ బూచితి మాట
లవేల- మాహిమనసేవ- మానకనిరతము-రహినిన్నెగొల్పెనా
రక్షింపుదేవ నన్న

(4) స్వపరమేశ- జగత్త - వేశ- సర్వాంతర్యామి- స్థాధునిధాన -
సర్వమునీడంచు నమ్మతించితిరా - సర్వేశ్వరనుత- సంతనమిడ
రానన్న

(12) కీర్తన—బిలహరి—చావుతాళం

పల్లవి తల్లినిన్నుదలచి యుల్లములోనంత - సిల్లుచుమహాలక్ష్మి
బ్రోవుమమ్మా తల్లి

అనువ! బల్లిగ్రద్దరాను. యల్లమునన్నిలిచి చల్లనిమాడ్కి-
పెద- జల్లుమాతల్లితల్లి!

(1) కొడుకునితోడి యిందిరాదేవి- కుందనంపుబడితి. కోరికలిచ్చెను
మొదయానానిన్ . ఉండముతోనిల్చి ' పొందుగొల్పెన .
మోదముఁమ్మ!తల్లి!

(2) తిన్నగనిమగని' నన్నుతిం చదయాతఁడెన్నెన్నో పనులలో.యన్న
వాడమ్మ నన్నగన్నతల్లినాపాలినై వను - కన్న నప్రేముడి.
గావలమనమ్మా!తల్లి!

(3) వెన్నని కిబట్టుయన్నదానవు! కన్నదళి వూత | గానరాదమ్మ
యా | ఎన్నరక్షకుఁడైన | విన్నదొంగకొరా | విన్నపముశె
ప్ప | కిగమతలి! తల్లి!

4) ఏకమి నగోసు దొడ్డిదేవత! క్కయచెప్పెను | క్కుకడలిశయను
డక్కియనేప్ప | గిమ్మచెట్టు | దడ్డుని శ్వేత్వరుడు | దొ
డ్డివాడిన మా || తల్లి |

(13) శ్రీరత్నము—రాదినామక్రియ—సూపకతాళము
పల్లవి! రామయ్యతండ్రి | రామయ్యతండ్రి!

అనువ! నామీదదయలేన! నన్నుగాపాడివు. ఈమాదిరిహాకి.
నేమిచేసితిని || రామ

1) కోపమునేనేమి | లోపముశీలితి | సీపాదకమంబులేనమ్మి యం
టిని | ఈపాట్లచెట్టు | నాపాపమేమి || రామ!

(2) చిన్ననాటనుండి | యెన్నెన్నోవిధముల | నిన్నెగోల్పుచునుంటిని
గాదా | ఎన్నొల్లకునైన | నేలవువియసో || రామ!

(3) ఈకన్నములేల | నాకుబెట్టతివి | నీకారుణ్యముజూపుచునన్నింక!
చేకడగండ్లను బెట్టకుమయ్య! రామ!

(4) కొట్టిపోట్పించుచు । బిట్టగన వైడు । నట్టివారిబోలె । గుట్టచుడె
లికిము । నిట్టొలంకదగునా । మెట్టలనోర్తు ॥ రామ

(5) ఉర్వీజానాథా । నిర్వసనీయుడ । సర్వముసేవంచు । సమ్మతించి
తిరా । సర్వేశ్వరనుశ । సంసమపరా ॥ రామ

(14) కీర్తన—శంకరాధారణ—చాప్రతాళం.

పల్లది॥ నారాయణమూర్తి నేరమునీమి । కారుణ్యముచు
జూపవు॥

అనుప॥ శురీతినామిద । కూర్మశసూపుట । ఘోరముకాదే
యిత్త । దా గేయగలదయ్యి॥ నారా

(1) నీనామస్మరణము । నిరతిమితేతల । గానినేజులుగను । కానవు
గయ శోక॥నారా॥

(2) ఏదితలగుండ । ఏదికనముసేయు । నీచేటిసేమము । నెంచు
కనగియిన వానా॥

(3) సాధులగుణముల-సంరక్షించు । సాధులశిక్షించి జగముగా
చునుకనె॥నారా॥

(4) ముచినముకవు । పెగచూటమ్మ । పేరగాపాకనీ । పెద్దకానము
నెగిసె॥నారా॥

(5) సర్వముసేవని । సంస్తుతిసేమి । సర్వేశ్వరుత । రమేశర సీమ
నారా॥

(15) కీర్తన - శ్రీరామము—ఏకతాళము

“మంగళంగిదే మాధవస్వామికి” వలె

పల్లది ॥ నమ్మివండుకే । యిటునేచుచుంట । తమ్మికంటేదేవ
దయజూపుమయ్య॥నమ్మి॥

(1) ఇష్టముననే । కష్టములకోర్చి నిష్ఠ సేవజేయ । స్వప్రపదలెడన॥

(2) వినుపు శీకమా । ననమునిల్పనీపై । మనసుచుండనినీపై ! వ్యస
న పెట్టు లమి॥ నమ్మి॥

(3) త్యాగరాయకే । నాగశయగౌఢ । రాగ మొప్పనన్ను । వేగబో
వుమయ్య॥ నమ్మి॥

(4) కర్పిభక్తిః । సర్వమంచుచుండునె శ్రీశర్వరతుః । నానంబునీడర॥స॥
(16) కీర్తన — పింహేంద్రమధ్యమము — ఆది తాళము
“నా లికడలి శయనరార” వలె

పల్లవి॥ రాముభజన సయరా । ఓమానవులారా॥ రాము
ఆరుప॥ నేమముత్యంబు । రాముదలప । బంములన్నియు । నా
లొప్పొచ్చు॥ రాము॥

(1) క మోధలో భముః । గారమించుక నీయకుంక । నామా
గలునె పురితెనుకొని । వ మునిలను రాము॥

(2) హనమంతింబుమి । మాహామును వివేచితి । శ్రీహరినిగ
చుచుంకె । మోక్షము నొసరితి॥ శ్రీ గౌరనమనము రాము॥

(3) అనురక్త సుమా । ననముగల్గితి । మనముచుండు భివబుహూ
ననము లిం మిన్ననగియి .॥ మహిం నియమనను
రాము॥

(4) పరమభక్త సనశ్వే । స్వయం పురితచేయ భక్తపరిదు । ప
వ జీయరె॥ పరిచేన్వేక్షన॥ రాము॥

• (17) కీర్తన — గిలపా — ఆది తాళము

పల్లవి॥ శ్రీహరినామస్మరణంబునె । చింతలన్నియును వును
శ్రీహరి॥

అరుప॥ వ హిపాహికృష్ణాదుని । దేహముమీదను । మోహ
ముండనాడి॥ శ్రీహరి॥

- (1) బందికానలోబడినో | విందొన్మరించిని | ర్భంధమొందిగోనన్న
గా | నొండెనిత్యానందము || శ్రీహరి ||
- (2) బహువిధంబుల హిరణ్యకశిపుడు | బాలునిబాధింపగా | స్వహా
రియంచును | ప్లహ్లాదుండు | నహియింపడెమోడము || శ్రీహరి ||
- (3) కావనంబులపాలయ్యును- మానవంతులుపాండవుల | కీర్తివాసుని
మదిలోనమ్ముచు | కటనించుకనొందిరే || శ్రీహరి ||
- (4) దట్టప దేశ్యరుచి | చెప్పిన దొడ్లవాక్యమునన్నిన | అడ్డంకుల
న్నిపోన | దొడ్లమీలుగల్గెడు || శ్రీహరి ||

(18) కీర్తన - - నాదనావకీర్తయ - ఆదికాళము

“అభ్యుదయము మాననిదేహము” వలె

పల్లవి || శ్రీహరి నన్నుది శ్రేష్ఠభావించిన - దేహముగద కే. బ్ర
హ్మగారి ||

అపర || ఊహా కీర్తయగ - నాహికాళము - దేహికీర్తనం ||

యెక్కరి ||

- (1) పాపముబాయగ | పరమపురుషుని- భవ్యవీర్యము- బాడవలె
వపుటూరగ - పాపహన్తుని | పాదాద్వయము - కెల్లవలెన్ || శ్రీహరి ||
- (2) తొమ్మిదిద్వారము - లిమ్ముగగి - పు - రిమ్మునకాతడు విభాడ
ద్యైన్ నమ్మునుండగి - గుందియిమ్ములు - అమ్మహబా
హునిధృత్యు మె || శ్రీహరి ||
- (3) కామకోధలోభ మోహములు - గ్రాహంబులుగాడగియుండెన్ -
ఈమూకలచే నాచ్యతంబగుచు - ఈమానస మితొట్టురేపడున్ ||
శ్రీహరి ||
- (4) మాయావృతమై - మానసమందున - మనలెడునారిని - జూడవ
లెన్ - బాయనిచింత - గురుశుత్రుల | శ్రీయుతుడోహరి -

జీరవర్తః శ్రీహరిః

- (5) శ్రీహరి. శ్రీహరి. శ్రీహరియచుచును. నాహరినెవ్వడుదలపవలెఁగి ।
మోహమువిడుచుచు । నర్వేశ్వరసుతు । పాహిపాహియని ।
వేడవలెన్ ॥ శ్రీహరిః

(19) కీర్తన — బేహార్ — అదితాళము

“చాలుపోపోరాయేరా” వలె

పల్లవి॥ తెలిసేనురానిమనసుకృష్ణచులకనదాననైతిరా॥ తె

- (1) వేళక్షేననిల్లునుజీర । వీలులేదురాగ । గ్లోలుయేలరా । చాలు
చాలు ॥ తెలిసె॥
- (2) జాలమేలచేసెదవు । చాలులేరాయీ గోలనేల । బాలిశదురా॥
తెలిసె॥
- (3) బాలపా)యపునాదు । బిడిర్పనన్ను । యేలవేరా । తాళలే
రా॥ తెలిసె॥
- (4) రేలబవలులనీ । లీలనర్వేశ్వరసుత । చాలనుజూపి । మేలునేయ
రా॥ తెలిసె॥

(20) కీర్తన — పూరికళ్యాణి — అదితాళము

పల్లవి॥ వేంకటేశ్వరా । వేగబోవరా॥

అనువ॥ శంకశకనీ । కింకరుడనైతి । ఇంకనన్నుబోవ । వంక
లెంచుచుంటువేంక॥

- (1) దండములుబెట్టి దానులై నవారి । గుండెలందుగల్గు కోర్కెలెల్ల
దీర్చు- చుండనీకుడెల్లు కొండవాననే । బండవాడగాను భక్తు
డనునుమ్మి॥ వేంక॥
- (2) ఏడుకొండలను నెలమిమీరపాట । బాడుచునునెక్కు । భక్తుల
నుజూడ । వేడుకలుగల్గు వేంకటేశనీ । ప్రేమగాదెమమ్ము పెం

చుచున్న పాపగు నేంక॥

(3) మునుపునుగట్టి మొక్కుకొన్నట్టి / హరిగానునియ్యమాడ /
మునొందుచుండుగ్రా పాపమిటునాటి పాలు దేవుడవయి ఇడు
మగుచుదాట / యీవెదిక్కునాకు॥ నేంక॥

(4) మునుపునుగట్టి మొక్కుకొన్నట్టి / మొండితనముజూపు / ॥
ద్రిష్టానులకు తడయకుండకల వడిగనుపించి / విడిముడినిమెం
డు గడన సేయదేవ॥ నేంక॥

(5) ఘరలోననీను దానుడైన నశ్వే శ్వేరుడుచుతేజేసి సంతసించు
చుండ మొలగునువిని ముదమునియ్యగను కరుణామయి
య్య కాంతనాంబర॥ నేంక॥

(21) కీర్తన—శంకరాధరణ—ఆదితాళం

“ఏతిరుగననుదయజూచెదవో” వలె

పల్లవి పరమాత్మపాదే / పరమేశ్వరీ / పాపనాశరామా
పరదగినుడు కొనిపెనునే / కరుణామయినిరా
మా॥ పర॥

(1) భక్తిపై పసి నానాముల / సన్నిధినితిరాము / సంతస
కొన్నానన్నిక- సంతసించుమురామా॥ పర॥

(2) వారివీపతెలుగు మనోబుగ / వల్లభపయ్య రామా / పాత
నాలోను న్నయించును / చిరమునేశిరామా॥ పర॥

(3) జపములు / తపములు / పల్లవపు ప సన్నునింకరామా॥ ఉప
మానరిసిం నెపమునెంక॥ కృష్ణనుమియికరామా॥ ప॥

(4) తల్లినితండ్రీని / పిల్లముగ్గుల / కైవహమినేరామా॥ చెల్లునె
పికిల్లు చిక్కులబెట్టెలు / పల్లముకొనమెరామా॥ పరమ॥

(5) గర్వమునొండక / కారుణ్యము / కాంతించినోరామా॥ నిర్వా

భక్త! న ద్వీశ్వరయ! నివయోద్ధిగ రామా! పరమ!

(23) శ్రీరత్నము—నాదనామక్రియారాం—ఆదితాళము

“తెలుగునేమిమనసు” వలె

పల్లవి! ఏమిలోట మనసు | శేంకల | రాముడుండువలెను ||

సఖయ!

అనుప! స్వామిశ్రీరత్నము | శేషమవారికి | శ్రీమాత్రంబును |

చికులుశేవు! ఏమి!

(1) వానిపాదములను! భక్తినిబూనిగొల్పుదము! సఖయ! ఏనురెండు
కొండలనునెక్కుదు! వానినిజూచినవారికిసఖ! ఏమి!

(2) పరిడిచేలమాలనుదాల్చుచు | మనోబురుదువాని! సఖయా! శ్రీస
మునంజెడు గిరిపై నిల్చుచు! వసుధనుగాచు! వానిజూచితి! ఏమి!

(3) కళపురభక్తకోటులు! కామితార్థమిడదె! సఖయ! మహాభగవత్స
మానభాగ్యుద్ధి! వానిండుచుచునె! మునిశ్రీంబుల పరమ!

(4) ముద్దుబాంధవామగు! మీమనరకంబునె! శ్రీమద్రత్న
నవర్షిభుజ! శ్రీమద్రత్నంబునె! శ్రీమద్రత్నంబునె!

(5) ద్విజాదులకు! నిర్వహించు! శ్రీమద్రత్నంబునె! సఖయ! జ్ఞాన
దహ్నగయని! భయహస్తు! అజుననయ! రామాంబునె! ఏమి!

(23) శ్రీరత్నము—నాదనామక్రియారాం—ఆదితాళము

“పూలున తామురాం” వలె

పల్లవి! రామునిగనగెనె! జయలార! కామితార్థమిడిగాచు!
సతా! రాము!

అనుప! ఆమహాబాహుని! నామముదలచిన! ఏమరజాననె! నె!

క్షేమంబుగలుగుచు! రాము!

(1) అంతరాత్మయై! అన్నిటయందున! శాంతస్వరూపుడై! సాక్షిగ

నుండు! రాము!

(2) సృష్టిలోపల - చిన్నచీమయు । సృష్టయుదానయై । జగముననిండి
యుండు! రాము!

(3) జ్ఞానేంద్రియముల! జక్కగనియమించి! జ్ఞానగమ్యుడైన । శ్రీని
వాసుని! రాము!

(4) చరాచరరూప! సర్వంసహయై! నిరతమునిండియుండు! సర్వేశ్వర
నుతు! రాము!

(24) కీర్తన—బేహగ్—ఆదితాళము

వల్లవి! కరుణించినన్ను బోవు! కాంచనాంబరా । ధరలోననీపె
దిక్కు! దాసరిక్షక! కరు!

(1) నిరతమునిన్ను నమ్మి! యున్నవాడరా! పరములిచ్చినను! వేగబో
వరా! కరు!

(2) నురులకుసిరులిచ్చి బోవ లేదురా । పరమేశ్వరనిన్ను । భక్తిగో
ల్లురా! కరు!

(3) ఎఱుగనునేమిగూడ! నెఱ కనియ్యరా । పరదనీదుఁచరిత । పాడు
చుందురా! కరు!

(4) లీలామానుషవేష ! జాలిబడితిరా । పాలకడలిశయన ! జాలమే
లరా! కరు!

(5) సర్వాంతర్యామి । శంకయేలరా । సర్వేశ్వరనుత - మేలునేయ
రా! కరు!

(25) కీర్తన—తోడి—ఆదితాళము

వల్లవి! కరుణించరా । కరుణాకర - పరమపురుష । భక్తవత్స
ల! కరు!

(6) మఱవక నిన్వే । మరువేడునకా । పరములనిచ్చి । సరగునబో

పరశువు

(2) శతకోటిస్మర- జితతేజనిష్ఠు- సతతంబుగొలిచిబలిమాలితిర॥ కరు॥

(3) పరమమనీషు! పరనామమెవును । స్మరియించుటేగా ! పురుషార్థము॥ కరు॥

(4) సర్వభూతముల జరియించుచుండు సర్వేశ్వరనుత జాలమేలరాక!

(26) కీర న—జింగళ రాగం—పూషకము.

సగారిగమధా । దపమగరిగమగారిస । సనిదాసిక । దపమ

నమ్మిననాటిపై । ఇంచుకదయయునులేదుగా । సొమ్ములిం ।

గమగనని॥ నృ॥

మృంగినొక్కొ! మందాకాశశ్రవమ్మి॥

(1) కమనీయన్త్రమ్, కంజాశక్తమ్, విమలశక్తమ్, గురువశక్తమ్, నర్మమ్

(2) పతిత్యం గాచే పట్టణికావి । సత్య కర్తవ్యం । పితగణాని సమ్మి

(8) అమరహృద్ధివాస । చామీకరవాస । కమూమానసహృదన ॥

వైకుంఠనామ సంస్కృతం

(4) కరుణాలవాల- సుగణలోల మురళీగానలీల- పరమయోగిపాల॥

నమ్మి॥

(5) కరిరాజవరద- పరమపురుష- చరాచరూప- సర్వేశ్వరమతానమ్మి

(17) యోగము—శంకరాధరణ—ఆదితాశము

వానుదేవకధనము । దానులారవినుచు"వలె॥

పల్లవి॥ శ్రీహరిభజన సేయగను, దేహులారతలచుడి॥ శ్రీహరి

అనుప॥ మోహమునలోనుగాక- పాపిక్ష్ణుషాయనుడి॥ శ్రీహరి

1) ధర్మాధర్మమునువీడి.దాస్యాలై హరి-బాచుడీ! మర్మమిదిమలముల!

మాటలేవినుడి! శ్రీహరి॥

2) పహాడుడుగోపన్నయ్య - పరిమళపురుషునిబాడరే! ఆహాదముజేం

ది తమ యథుముల్లెనుబాపరె । శ్రీహరి॥

(3) సురలుకష్టముల బొందిపారిభక్తి మెయినిదుమల॥ మఱలించగనో
తుదను॥ సింసంపదలనొందరె॥ శ్రీహరి॥

(4) గిరినిచిటికెనవేళునెత్తి - పరిభవంపడెనిందునిన్॥ ధరలోభక్తవ
రులనెల్ల - పరములిచ్చిబోవడె - శ్రీహరి॥

(5) సత్యముపేరేమదయాకౌచ - మత్యంతమునంచుచున్॥ నిత్యుడౌ
సర్వేశ్వరగుతు - బృహ్మల్లెగురుగొలువరె శ్రీహరి॥
(28) కీర్తన - ధన్యాపి రాగం - ఆదితాళము

“పరాకాశేయటపాటిగాదురా - పరమపురుషవరద - ”వలె

జ్ఞునినిన్నెనిమ్మిగున్న - పరాసునినొనియ నాచుటనీకుదగునా॥

అను॥ పన్నగీయన - పరిపాపన - ఎన్నడవనినిను - వెరకి
వెడకిహానిన్నె॥

(1) అంతరాశ్మజై - యందోయందన - అలగుచుందువని - యందుకే
పంతమనీపట - పరగుచుండుడు - పంతలీర్పవడేమిరాహరినిన్నె

(2) పగల నాపయ - దిగులు పెట్టె - పాగులుచుండును - బోలి
పలుతగివేసికిదానిర్ప - గాం - పగవాహనీ॥ కన్నదిక్కెడరు
నిన్నె॥

(3) పంకారమయో - సంకర్షణనా - సంకహనీగ - పంకజలో
దన - భక్తపాద - శంకగ్నే సే కింకసునాపయ ॥ నిన్నె॥

(4) పరమేశ్వరయో - పరమదయానిధి - శరణశరణుహరి॥ కరివరదా॥
పరకవిసర్వేశ్వరమతపాదకరుణతోమతపరగునబోపరినిన్నె

(29) కీర్తన - ర్యగడ - చాపు

“ధర్మసంబధని మాయమ్మ”వలె

జ్ఞుని॥ పరమేశ్వరబోపరి॥ కరుణాకరశరణాగతుడనురా॥ పర॥

అనుచు నిరతమునీనామ స్మరణముజేయుచు శరణుశరణనియ
నుచు సాగిలపడితిరి పర

- (1) పరమకృపాకర శ్రీకర పరలక్ష్మీవర మురహరధవహర పరి
తపావసకర సుపతిశుభకర హరద్యాక్షహర పర
- (2) కరభృతశార్వ లక్ష్మీపతి వర సత్యశీలవృత పరమయోగినుతా
సురమునిగణస్తుత పరిపాలితభక్తనికరికృపామతి పర
- (3) శరనిశితయన గరుడవాహన సరసీరుహలోచన సురమునిభక్త
జనబృందానంద భాకవిసత్త్వరచు పర
(31) పరమహంస—అనందబైరవి—దాస శ్రీకృష్ణము
సాగము పాపహరముగగమపమ నామకావ్యసాగసా
పల్లవి సుమిత్రైకైకదా రామకల్యాణలలితానామకా
లలితాకృతికరితకీర్తిశ్రుతి
అనుచు పాపాపాపానీనిసానా సామగర పీనిసానా వాప
సానానీని పామ గామసామ ముపమగిరిని నాది
అకృతై గామనీకై నామకావ్య భక్తతోపమ వామలను
స్వమందిరి నామకృష్ణమును తామసము శ్రీశ్రుతి
(1) ఏమిసేయుదు రాహవలలితాశమానసమునా ఏమియునులొంగ
కయేవిచింతిమద్యుగిని గామకృష్ణినదే మొకానిసామ
గానలోలనీదగ నామమునువలపనియ్యదు శ్రీశ్రుతి
(2) రామరామయసినతో నీమానవులు సేమంబునొందుచు కామి
తార్థములన్ని బొందుచు శ్యామసుందరుడైనాన్నే తాముపొం
దుచుయమునిబాధల సేమి నొందరనుచు వింటిని శ్రీశ్రుతి
(3) దాసకల్పవృక్షమా యాసతోడను వేసాలవేయుచు కామలను
గూర్చుకొంటుకై వేసటలబొందకుండగ నీసేసజేయుకొంటుకై శ్రీ

సంతసింపుచుండుదు॥

(4) లేమిబాధలేదుగా॥ నామదిలోపల॥ నేమాత్రమైనను॥ సామినిన్నే
దూచుచుండగ॥ నామనంబునుడిట్టపలుపుము॥ ఏమికలతలందు
బెట్టి॥ సామమేవాయడల॥ నాపుము॥ నీకు॥

(5) ఎఱిగి యెఱుంగనిపాపము॥ లేమిచేసిన॥ వరసీదనేత్ర॥ కరుణతోడ
నువానినామెడ॥ విరిమింపజేయుమయ్యిరో॥ యెఱుంగవొక్క
దాసుతప్పులెఱిగబోవుననెడు మాటలు॥ నీకు॥

(6) నురితహరంబుడనెనునీ॥ నిరుడమునమ్ముచు॥ కరివరదయెంతయు॥
నిరతిశయుడొనిన్ను జూచుచు॥ స్మరియించుదుపరమపురుష॥
వరిముదిచ్చుచినన్నబోగొమ్ము॥ ధరసశ్వేత్వరసుత॥ నీకు॥

(31) కీర్తన—పూర్వకావ్యం - అది తానెమ,

ప్లవి॥ గోవిందసనామ॥ మేమిరుచిరా॥ గోవిందుని గోలునుం
దరశ్యాపారామ॥ గో॥

అనుప॥ యెవించుబెట్టితొక్క॥ నీనామకీర్తన॥ మేవందలకొలది
దాసులుజేయుచుండు॥ గో॥

(1) నుండరిమాన॥ నామంబున॥ పొందుగొరుచుండు॥ ధూనాధయెంత
వారు॥ మందుబెఱిగొక్కనుండరివదనలు॥ మందయానలెగాక
మగవారుకామింతు॥ గో॥

(2) ఎంతశక్తిగలదోసీనామమున॥ వలతలుపోవునుబత్తెలుగలుగును॥
వింతగాదు దానివిబుధులుపరియింప॥ చెంతరావెఱుచునుచెనటు
లుయమశటులు॥ గో॥

(3) పరిమమోమనివాయువుతు॥ చున్॥ పురుహోతాదిదేవతలుహా
నులెల్లగూడ॥ తరణోపాయముగస్మరియించియంతట॥ చిరజీవు
లెవారుచెలగుచునుండరె॥ గో॥

(4) కరుణానిధీనీనామరబునే | నిరశముపకరియించినన్నే శృంగపాండి |
యెఱుగుచుధిమధక్తవరులకు మేల్వరములివాధర | సర్వేశ్వర
నతి | గా ||

(32) కీర్తన—ఫీల్వా (లేక) బేహగ్—అదితాము

“ప్యారీడినరాత్మాత్మోసు మజయాదేఖ్యా” వలె

(లేక) శ్రీహరినామస్మరణజేసిచ | చింతయుబోవును” వలె

మల్లవి | చెల్లునె యాడదుల | చెల్లుయ్యశోర | ప్రియమైనానా
డ | కొల్లుగాడ | చెల్లునె |

(1) నల్లనిచాడమ్మ | నారీగోమతి | నల్లనినామము | క్షువాడ
మ్మ | చెల్లునె |

(2) వింటి నమూడను | కెంతవడివచ్చి | కొంతసముటుకె | గో
యి | కొచ్చనమ్మ | చెల్లునె |

(3) ఇంటిగొప్పోరు | స్వల్పమిచ్చోరు | గంటబడినదాని | స్వల్పమిచ్చో
వునమ్మ | చెల్లునె |

(4) రంగవంట తాను | మాంగవనము కీరి | పొగునవట్టిగాసి | మ్రింగి
గొనె నెన్నము | చెల్లునె |

(5) బంగారుబిరి | పాలుదాహకన | వెలివియనినను | స్వల్పవా
గిపోవనమ్మ | చెల్లునె |

(6) వీపావమోలు గది | యీవపమలుతాని | యీవనంగుడేయ | నల
రించుచుండునమ్మ | చెల్లునె |

(7) గాధలబుట్టించు | గానముజేయుచుండు | బోధనలకేసి | బుద్ధిత్రిప్పి
వేయునమ్మ | చెల్లునె |

(8) తలుగవునేనిటు | తన్నిజెప్పినను | ధరమచ్చ సర్వేశ్వర నుతుచ్చే
లు | చెల్లునె |

శ్రీహరికీర్తనములు

(33) కీర్తన—హరికాంభోజ

పల్లవి విసతిగై కొనితెల్పుమా! జనకజారమణ! విస! (2) జాన
రమణ! విసతి!

అనుప! కనులకుగనబడవు । కారణమేమి । వినిపించుకొనుచుం
టివే! వేలుగనుంటి! విసతి!

(1) కష్టములనుబెట్టి గాసిలజేయ! ఇష్టమనీకదియ! నికనైనదెల్పుమ!
నిష్ఠూరముగ నే! నిన్నడుగుచుంటి! విస!

(2) ఎన్నోనోములనోచి- కన్నట్టివారి! పన్నగశయన! కన్నెవరుబో!
చెడదు! మన్ననగైకొనుమా! మాటదక్కింపుమా! విసతి!

(3) నిర్వాణభర్త! నిర్వికారుడ! సర్వశక్తుడ! నిర్వపనీయుడ! సర్వ
మునీవెగా! సర్వేశుత! విసతి!

(34) కీర్తన—శంకరాభరణ—అదితాళము.

పల్లవి ఎందుకయ్యరామ! జన్మ । మెందుకయ్యభువిని! విద్య!
లెందు!

అనుప! నుండరవననార । విందనిన్నజూచి! యందముమీఱ
నా! నందముజెందక! యెందు!

(1) దివ్యకాంతిలోడ! తేజరిల్లునిన్ను । నవ్యయునిగనియా! నందము
జెందక! యెందు!

(2) హృదయారవిందపు! గుమతైన గద్దయందు । నదయతగూరు
చుండి! ముదమొందునినుగాన! కెందు!

(3) పతితపావనిన్ను । సతతముగొల్పుబుద్ధి! యతులకునుదయా! ।
మతుడైననిన్నుగాన! కెందు!

(4) నిర్వాణేశ్వరనిన్ను । నిశ్చలభక్తిగొల్చి! సర్వసముదైన! సర్వ
శ్రేష్ఠుత! యెందు!

(3) కోరినపానికి । కోర్కలిచ్చెనుతండ్రి ! హర॥

(1) అంగవామనలెల్ల । సింగారముగనీకు । సంసారములబాడి । రంగుగనిచ్చు॥ హర॥

(2) నీనామమాపంబు । లేనాడునెలచుచు । కానితొవలబోని । యీనాతులిచ్చెడు ॥ హర॥

(3) పరమపురుషునీడు । భవ్యచరితముబాడి । నిరతముకాలంబు । జరపెడువాడెచ్చు॥ హర॥

(4) భరలొనసేకృప । భరనెమికినిన గేవ । త్వరచుతముముజోని । కరుణజూపుము తండ్రి ॥ హర॥

(37) మంగళహారతి—అనంద్విభురవి—చాపుతాళనా
పల్లె॥ మంగళమోక్షస్థిరేవ శుభా మంగళకరదేవ! దవ్యప
భావ॥ మంగ॥

(1) నందవమోదివ్యయామ । చిదా । నందస్వరూప । త్రిజగత్స్వరూప॥ మంగ॥

(2) నందినీరగారవింద । జగ । ద్వందితపావన । చరితముకుంద ॥ మంగ॥

(3) పాలిరసమురంజిత । భక్త । పాలకీర్తిభూసేవాహృదయానంద॥ మంగ॥

(4) సుందరపదనారావింద । లోకా । నందితనామముకుందనోవింద॥ మంగ॥

(5) ప్రియనినామముదాల్చి । నామి । యల్లమురంజిల్ల గనబడుచేవ ॥ మంగ॥

(6) చిరునవ్వుమోమునబూని । గోప । చిలుతపై చెక్కిలిముద్దాడునామి॥ మంగ॥

- (7) ఇచ్చకములాడవచ్చి । యచ్చె । వచ్చిమదిమెచ్చగ వెడలితెనాది ।
మంగ ।
- (8) నెయ్యంపుభావముజూపి । నొక్క । తియ్యనిమాటాడవేమినానాది ।
మంగ ।
- (9) ఏనాడునీమోముజూచి । ప్రియ । శేనీశోబలుట గురివిమ్మనా
మి । మంగ ।
- (10) శరణుశరణుడేవక్కణ్ణ । నరేష్వ । శ్వరమతమముజూపు విష్ణుసహి
ష్టా । మంగ ।

ఇది

గన్య శ్రీశ్రీనారాయణ యరణారవింద ద్యావపరాయణంబును
దాక్షిణ్యంబు చంద్రుండును కామశాస్త్రీ సుబ్బమాంకికా
నతుర్ధపుతుండును నగునరేష్వరకవి పండి
తంబు సర్వముపగిమభాగము
సంగర్లము.
మంగళం మహాశ్రీ శ్రీశ్రీ
శ్రీశ్రీనారాయణార్జునమన

10833

